

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6P/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814206878
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6814206878.3

Uznesenie

Okresný súd Revúca v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: E. N., nar. XX.XX.XXXX, T. N., nar. XX.XX.XXXX, T. N.Ó., nar. XX.XX.XXXX, všetci zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Revúca, deti rodičov matky: P. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX K. XX, a otca: X. N., Q.. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX K. XX, naposledy bytom XXX XX F. XXX, o ustanovenie kolízneho opatrovníka, takto

rozhodol:

Maloletým deťom E. N., nar. XX.XX.XXXX a T. N., nar. XX.XX.XXXX, u s t a n o v u j e kolízneho opatrovníka Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Revúca na zastupovanie v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 3Er/36/2010.

Maloletému dieťaťu T. N., nar. XX.XX.XXXX, kolízneho opatrovníka na zastupovanie v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 3Er/36/2010, n e u s t a n o v u j e.

o d ť o v o d n e n i e :

Okresný súd Revúca uznesením č.k. 6P/42/2014-6 zo dňa 09.10.2014, začal bez návrhu konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti: E. N., nar. XX.XX.XXXX, T. N., nar. XX.XX.XXXX, T. N., nar. XX.XX.XXXX, o ustanovenie kolízneho opatrovníka na zastupovanie v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 3Er/36/2010, na návrh maloletých detí ako oprávnených proti matke ako povinnej o vymożenie výživného.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 07.11.2014, ktorého sa matka nezúčastnila a svoju neúčast' neospravedlnila, preto súd vec prejednal a rozhodol podľa § 101 ods. 2 O. s. p. bez prítomnosti matky. Vo veci súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: exekučným spisom Okresného súdu Revúca sp. zn. 3Er/36/2010, spisom Okresného súdu Revúca sp. zn. 8P/30/2014 a spisom Okresného súdu Revúca sp. zn. 8P/81/2013, na základe čoho mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 4P/96/2009-43 zo dňa 05.11.2009, boli maloleté deti zverené do náhradnej osobnej starostlivosti P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, a matka maloletých detí bola zaviazaná platením výživného na každé dieťa zvlášť vo výške 30% zo sumy životného minima na nepnoleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. P. Q. na základe rozsudku Okresného súdu Revúca č.k. 4P/96/2009-43 zo dňa 05.11.2009, ako exekučného titulu, podala dňa 20.01.2010 v mene maloletých detí ako oprávnených návrh na vykonanie exekúcie proti matke ako povinnej pre vymożenie dlžného a bežného výživného, konanie o ktorom je vedené Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 3Er/36/2010, pričom v priebehu exekučného konania P. Q. dňa XX.XX.XXXX, zomrela, čím podľa § 47 ods. 1 písm. c) Zákona o rodine zanikla náhradná osobná starostlivosť P. Q. nad maloletými deťmi.

Rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 8P/30/2014-109 zo dňa 22.08.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2014, bol maloletý T. N., nar. XX.XX.XXXX, zverený do náhradnej osobnej starostlivosti X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, ktorá je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého v rovnakom rozsahu ako ju vykonávajú rodičia, právo zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach a matka maloletého bola zaviazaná platiť na výživu maloletého výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne k rukám X. R..

Rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 8P/81/2013-125 zo dňa 03.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.10.2014, boli maloleté Gizela Ruszová, nar. 06.03.1998 a Viktória Ruszová, nar. 28.10.2000, zverené do osobnej starostlivosti matky.

Dodatočne bolo tiež zistené, že otcom všetkých troch maloletých detí je X. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX K. XX, naposledy bytom XXX XX F. XXX.

Podľa § 29 ods. 2 Zákona o rodine, ak je potrebné spravovať majetok maloletého dieťaťa, v rozhodnutí o priznaní rodičovských práv a povinností podľa odseku 1 súd zároveň rozhodne o ustanovení opatrovníka na spravovanie jeho majetku (ďalej len „majetkový opatrovník“).

Podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine, žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len „kolízny opatrovník“).

Podľa § 31 ods. 3 Zákona o rodine, kolízneho opatrovníka súd ustanoví aj v prípadoch, ak maloleté dieťa nemá zákonného zástupcu alebo ak zákonný zástupca nemôže z vážneho dôvodu maloleté dieťa v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať.

Podľa § 33 ods. 1 Zákona o rodine, ak sú záujmy maloletého dieťaťa súvisiace so spravovaním jeho majetku ohrozené a rodičia sami neurobili alebo nie sú schopní urobiť vhodné opatrenia na ochranu majetku, súd môže na tento účel ustanoviť maloletému dieťaťu majetkového opatrovníka; tomuto rozhodnutiu nemusí predchádzať rozhodnutie o obmedzení rodičovských práv a povinností.

Podľa § 39 ods. 3 Zákona o rodine, ak súd rozhodol o obmedzení výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k obidvom rodičom alebo k jedinému žijúcemu rodičovi, ustanoví vo svojom rozhodnutí maloletému dieťaťu opatrovníka podľa § 60.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine, pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

Podľa § 45 ods. 3 Zákona o rodine, v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa § 45 ods. 5 Zákona o rodine, na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33.

Podľa § 45 ods. 6 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa § 57 ods. 4 Zákona o rodine, do času, kým nie je maloletému dieťaťu ustanovený poručník, alebo do času, kým sa ustanovený poručník neujme svojej funkcie, robí neodkladné úkony v záujme maloletého dieťaťa opatrovník ustanovený podľa § 60.

Podľa § 60 ods. 1 Zákona o rodine, okrem prípadov podľa § 39 ods. 3 a § 57 ods. 4 súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka aj vtedy, ak je to potrebné z iných dôvodov a zároveň je to v záujme maloletého dieťaťa.

Predmetom konania je ustanovenie kolízneho opatrovníka maloletým deťom na zastupovanie maloletých detí v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 3Er/36/2010.

Maloleté deti E. N., nar. XX.XX.XXXX a T. N., nar. XX.XX.XXXX, ktoré sú účastníkmi exekučného konania vedeného Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 3Er/36/2010 ako oprávnené, boli rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 8P/81/2013-125 zo dňa 03.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.10.2014, zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá je ako povinná účastníkom toho istého exekučného konania vedeného Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 3Er/36/2010, predmetom ktorého je vymożenie nároku maloletých detí na výživné voči matke. V exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 3Er/36/2010 tak dochádza ku kolízii záujmov medzi oboma maloletými deťmi a matkou, súd preto podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine ustanovil maloletým deťom E. N., nar. XX.XX.XXXX a T. N., nar. XX.XX.XXXX kolízneho opatrovníka Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Revúca na zastupovanie v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 3Er/36/2010.

Iná procesná situácia je v prípade maloletého T. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 8P/30/2014-109 zo dňa 22.08.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2014, zverení do náhradnej osobnej starostlivosti X. R., nar. XX.XX.XXXX, U. Y. XX, ktorá je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého v rovnakom rozsahu ako ju vykonávajú rodičia, právo zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach a matka maloletého bola

zviazaná platiť na výživu maloletého výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne k rukám X. R..

Osobnú starostlivosť o maloletého T. N., Q.. XX.XX.XXXX s právom zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok v bežných veciach tak vykonáva X. R.. Rodičovské práva a povinnosti rodičov k maloletému neboli obmedzené, preto v iných ako bežných veciach zastupujú maloletého aj naďalej rodičia. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by majetkové záujmy maloletého boli ohrozené a rodičia nerobia vhodné opatrenia na ochranu majetku maloletého, alebo že by tu bol iný dôvod, pre ktorý by bolo potrebné maloletému T. N., nar. XX.XX.XXXX ustanoviť opatrovníka. V predmetnej veci tak nie sú splnené podmienky pre ustanovenie opatrovníka maloletému ani podľa § 29 ods. 2 ani podľa § 33 ods. 1 ani podľa § 39 ods. 3 ani podľa 57 ods. 3 ani podľa § 60 ods. 1 Zákona o rodine.

Podnet Okresného súdu Revúca na začatie konania o ustanovenie kolízneho opatrovníka na zastupovanie maloletého T. N., nar. XX.XX.XXXX v tomto exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 3Er/36/2010 zjavne vychádzajúca zo staršej judikatúry súdov reprezentovanej najmä stanoviskom bývalého Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. Cpj 159/79 zaradeným do Zbierky súdnych rozhodnutí pod č. R 21/1981, podľa ktorého občan, ktorému bolo dieťa zverené do výchovy podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Zákona o rodine (zákon č. 94/1963 Zb.) nie je oprávnený dieťa zastupovať pri vymáhaní výživného, pokiaľ týmto zastupovaním nebol výslovne poverený.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zákon č. 94/1963 Zb. Zákon o rodine, účinný do 10.02.2005, upravoval zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti inej osoby („občana“) než rodiča v stručnom ustanovení § 45 ods. 1, podľa ktorého, ak to vyžadoval záujem dieťaťa, mohol súd zveriť dieťa do výchovy inej osobe než rodiča, ak občan poskytuje záruku jeho riadnej výchovy; pritom súd vymedzil rozsah jeho práv a povinností k dieťaťu. Takto bolo možné dieťa zveriť aj do spoločnej výchovy manželom, rozvodom manželstva táto spoločná výchova zanikala, ak však zomrel jeden z manželov, zostávalo dieťa vo výchove druhého manžela. Inštitút náhradnej osobnej starostlivosti podľa § 45 a nasl. súčasne platného Zákona o rodine, je inštitútom svojim obsahom úplne odlišným od inštitútu zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti inej osoby než rodiča podľa § 45 ods. 1 zákona č. 94/1963 Zb. Zákon o rodine, účinného do 10.02.2005. Podľa súčasne platného Zákona o rodine v prípade zverenia maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, osoba ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd. Rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu zverením dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti nezaniká, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Takáto úprava rozsahu práv a povinností osoby, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti rodičov, a úprava práv a povinností, ktoré podľa § 45 Zákona o rodine zostávajú rodičom maloletého dieťaťa, platí bez toho, aby o tom bolo potrebné rozhodnúť vo výroku rozsudku súdu, na rozdiel od inštitútu zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti inej osoby než rodiča podľa § 45 ods. 1 zákona č. 94/1963 Zb. Zákona o rodine, účinného do 10.02.2005, kde pre nedostatok výslovnej zákonnej úpravy bolo nevyhnutné, aby súd akékoľvek práva a povinnosti inej osoby ako rodiča voči maloletému dieťaťu vždy uvádzal vo výroku rozsudku súdu. Práve z tohto nedostatku výslovnej právnej úpravy potom pramenil právny záver staršej judikatúry, podľa ktorého iná osoba ako rodič bola oprávnená zverené dieťa zastupovať iba vtedy a v tom rozsahu, v ktorom pri vymedzení jeho práv a povinností mu bolo priznané právo maloleté dieťa zastupovať a ak táto osoba nebola poverená rozhodnutím súdu zastupovaním maloletého dieťaťa oprávňujúcim na zastupovanie pri vymáhaní výživného, nemohla maloleté dieťa zastupovať pri súdnom výkone rozhodnutia na vymoženie výživného (Zborník III s. 298-299, stanovisko bývalého Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. Cpj 159/79 zaradené do Zbierky súdnych rozhodnutí pod č. R 21/1981 s. 168).

Podanie návrhu na vykonanie exekúcie pre vymoženie dlžného výživného, aj vo vzťahoch medzi maloletými deťmi zastúpenými jedným z rodičov proti druhému z rodičov ako povinnému, dlhodobo štandardne nie je považované za vec, ktorá by presahovala rámec bežných záležitostí maloletého dieťaťa, a nie je teda považované za podstatnú vec súvisiacu s výkonom rodičovských práv a povinností, ktorú by v prípade nezahy rodičov (a to evidentnej v prípade neplnenia vyživovacej povinnosti jedným z rodičov a zámeru druhého rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, podať návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie dlžného výživného) bolo potrebné riešiť postupom podľa § 35 Zákona o rodine, t. j. rozhodnutím súdu vydaným v samostatnom konaní, ktorého predmetom je rozhodovanie o nezahy rodičov pri riešení podstatných vecí súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, ktoré by oprávňovalo rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, podať návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie dlžného výživného proti druhému rodičovi ako povinnému. Len samotné podanie návrhu na vykonanie exekúcie pre vymoženie dlžného výživného, vo vzťahoch medzi maloletými deťmi zastúpenými jedným z rodičov proti druhému z rodičov ako povinnému, taktiež dlhodobo štandardne nie je považované za dôvod kolízie záujmov medzi maloletým dieťaťom a rodičmi. Preto nedochádza v týchto prípadoch ani k ustanovovaniu kolízneho opatrovníka podľa § 31 ods. 2 a ods. 3 Zákona o rodine, ale pripúšťa sa zastúpenie maloletého dieťaťa ako oprávneného pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie jedným z rodičov proti druhému rodičovi ako povinnému (k tomu napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 61/2011 zaradené do Zbierky súdnych rozhodnutí pod č. R 55/2012, podľa ktorého, i keď boli deti zverené predbežným opatrením do starostlivosti otca, zostalo matke zachované právo na zastupovanie maloletých detí v exekučnom konaní, v rámci ktorého vymáhala zmeškané výživné za obdobie, po ktoré ich mala vo svojej starostlivosti. Pokiaľ odvolací súd odmietol jej odvolanie - ako podané neoprávnenou osobou - odňal maloletým deťom možnosť konať pred exekučným súdom.).

Zverením dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti dochádza k rozdeleniu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, a to vrátane práva zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok, medzi osoby vykonávajúce náhradnú osobnú starostlivosť o maloleté dieťa a rodičov maloletého dieťaťa. Toto rozdelenie výkonu práv a povinností k maloletému dieťaťu nemá za následok aj zmenu povahy jednotlivých práv a povinností (bežné záležitosti maloletého dieťaťa aj naďalej zostávajú bežnými a podstatné veci súvisiace s výkonom rodičovských práv a povinností aj naďalej zostávajú podstatnými). Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, má podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok v bežných veciach; v týchto veciach je teda zákonným zástupcom maloletého dieťaťa (zákonné zastúpenie je tu normatívne vyjadrené slovným spojením „zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok“). Vo všetkých veciach, ktoré sú zákonom (§ 45 ods. 4 a ods. 8 Zákona o rodine) alebo rozhodnutím súdu (na základe § 45 ods. 3 Zákona o rodine) zverené do pôsobnosti osoby vykonávajúcej náhradnú osobnú starostlivosť, rozhoduje táto osoba ako zákonný zástupca a nie rodičia prípadne ustanovený poručník. Zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti a vymedzenie konkrétnych práv a povinností osoby vykonávajúcej náhradnú osobnú starostlivosť voči maloletému dieťaťu znamenajú potom faktické obmedzenie rodičov v týchto veciach (zhodne Milana Hrušáková a kol., Zákon o rodině, 4. vydání, C. H. Beck Praha 2009, s. 182), čo vyplýva najmä z ustanovenia § 45 ods. 6 Zákona o rodine, podľa ktorého rodičia vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv (teda aj právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok) len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti - teda zastupujú maloleté dieťa a spravujú jeho majetok len v iných ako bežných veciach, (t. j. len v podstatných veciach).

Určené výživné je matka maloletého T. N., Q.. XX.XX.XXXX, povinná poskytovať osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti - t. j. do N. X. R.. Súčasťou právneho vzťahu plnenia vyživovacej povinnosti rodičmi voči maloletému dieťaťu ako bežnej záležitosti je vo všeobecnosti platenie výživného, preberanie výživného, nakladanie s výživným v záujme maloletého dieťaťa ako aj vymáhanie dlžného výživného. Povinnosti matky plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletému k rukám X. R. zodpovedá oprávnenie X. R. poskytované výživné prijať a s týmto nakladať v záujme maloletého uhrádzaním jeho základných životných a ostatných potrieb. Imanentnou súčasťou tohto právneho vzťahu v prípade náhradnej osobnej starostlivosti potom je aj oprávnenie X. R. v rámci zabezpečovania bežných záležitostí maloletého vymáhať dlžné výživné v prípade omeškania matky s plnením vyživovacej povinnosti, a to aj prostredníctvom prípadnej exekúcie. Pretože X. R. je zákonným

zástupcom maloletého v bežných veciach, je potom X. R. oprávnená ako zákonný zástupca podať v mene maloletého T. N., Q.. XX.XX.XXXX návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie dlžného výživného voči matke maloletého ako povinnej aj bez potreby ustanovenia osobitného opatrovníka, prípadne kolízneho opatrovníka.

Len samotným podaním návrhu na vykonanie exekúcie pre vymoženie dlžného výživného osobou vykonávajúcou náhradnú osobnú starostlivosť v mene maloletého dieťaťa proti povinnému rodičovi v žiadnom prípade nedochádza ku kolízii záujmov medzi maloletým dieťaťom a osobou vykonávajúcou náhradnú osobnú starostlivosť s potrebou ustanoviť osobitného kolízneho opatrovníka vo vzájomnom vzťahu osoby vykonávajúcej náhradnú osobnú starostlivosť a maloletého dieťaťa, keď podanie návrhu na vykonanie exekúcie pre vymoženie dlžného výživného proti povinnému rodičovi je práve v záujme maloletého dieťaťa. Osoba vykonávajúca náhradnú osobnú starostlivosť podaním návrhu na vykonanie exekúcie pre vymoženie dlžného výživného v mene maloletého dieťaťa proti povinnému rodičovi si plní svoju základnú zákonnú povinnosť podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, a tou je vykonávanie náhradnej osobnej starostlivosti v záujme maloletého dieťaťa. Sledovanie záujmov maloletého dieťaťa osobou vykonávajúcou náhradnú osobnú starostlivosť je podmienkou pre zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti podľa § 45 ods. 1 posledná časť druhej vety Zákona o rodine. Ustanovenie osobitného kolízneho opatrovníka, ktorý by mal sledovať záujmy maloletého dieťaťa v bežnej záležitosti podania návrhu na vykonanie exekúcie pre vymoženie dlžného výživného proti povinnému rodičovi, by tak spochybnilo jeden zo základných predpokladov rozhodnutia o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určitej osobe v podobe pochybností o výkone náhradnej osobnej starostlivosti v záujme maloletého dieťaťa touto osobou.

Len samotným podaním návrhu na vykonanie exekúcie pre vymoženie dlžného výživného osobou vykonávajúcou náhradnú osobnú starostlivosť v mene maloletého dieťaťa proti povinnému rodičovi v žiadnom prípade nedochádza ku kolízii záujmov ani medzi maloletým dieťaťom a povinným rodičom s potrebou ustanoviť osobitného kolízneho opatrovníka vo vzájomnom vzťahu povinného rodiča a maloletého dieťaťa, keď práva a záujmy maloletého dieťaťa dostatočne chráni osoba vykonávajúca náhradnú osobnú starostlivosť ako jeho zákonný zástupca v bežných veciach.

V predmetnej veci preto nie je žiadny dôvod pre ustanovenie opatrovníka alebo kolízneho opatrovníka maloletému T. N., Q.. XX.XX.XXXX. V exekučnom konaní vedenom proti matke maloletého pre vymoženie dlžného a bežného výživného v mene maloletého je oprávnená konať X. R., ako zákonný zástupca maloletého v bežných veciach. Preto súd vo veci ustanovenia kolízneho opatrovníka maloletému dieťaťu T. N., Q.. XX.XX.XXXX, na zastupovanie v konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 3Er/36/2010 rozhodol tak, že maloletému kolízneho opatrovníka neustanovil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.